

EI SANOTTAVAA

Voi hemmetin hemmetti. Onko vähän kivaa olla niinku toimittaja, eikä ole yhtikäs mitään sanottavaa.

Ihan tabula rasa. Lomakin loppui ihan liian aikaisin. Ei kerta kaikkiaan mitään järkevää sanottavaa, eikä silti voi olla vaan hiljaa. Olis pitänyt pysyä trukkikuskina paperitehtaassa. Siellä oli kivaa: kahden viikon koulutus, liksa oli parempi kuin nyt ja hommat sen verran simppeleitä, ettei tarvinnut liikaa fundeerata. Vaikka vastuu toisaalta olikin ihan kova - ne paperirullat on perkeleen kalliita ja onnettomuuksia voi tapahtua aika helposti.

Mutta ei, piti mennä yliopistoon melkein kuudeksi vuodeksi tankkaamaan kaikkea potaskaa, mistä ei jäänyt oikeastaan mitään järkevää käteen, paitsi paperit, joita tarttee näön vuoksi, jos joskus hakee johonkin virallisiin juttuihin. Mä en oppinut siellä itse asiassa juuri mitään, jos ihan rehellisiä ollaan. Ison kasan sivistyssanoja. Ja opinhan mä tietty oppimaan, se on kuulemma nyky maailman menossa ihan tosi tärkeä ominaisuus se.

Tässä sitä nyt sitten naputellaan joo joo. Haukikin on kalakin. No, on tämä muutenkin vähän sellaista villin lännen rohdoskauppiaan puuhaa: ollaan olevinamme niin maan fiksuja, lausutaan vankkumattomia mielipiteitä asiasta kuin asiasta - tämä se parantaa vaivan kuin vaivan - vaikka ihan oikeasti usein ollaan melko huteralla pohjalla. Epävarmuus on ihan kauhea syöpä, vaikka kuinka tarkistaatarkistaajatarkistaa. Mutta miksei vaan tärkeät johtajat ja pääkirjoittajat ja poliitikotkin voisi joskus sanoa, että emmä kyllä oo yhtään varma, mutta toivon kyllä älyttömästi, että näin se asia on.

Pienenä aina muuten sanottiin, että matkailu se vasta avartaa ja pistää ihan uusia juttuja päähän. Nyt olen sitten isona matkaillut. Ja avartunut. Eikä ole muuta sanottavaa kuin että piru vie, mä en taida tykätä kovinkaan paljon ulkomaalaisista.

Enkä siis oo mikään rasisti hei, pois se, mutta ainakin italialaiset ja espanjalaiset on melko tyrnä porukkaa noin pääpiirteissään. Kukaan ei puhu muuta kieltä kuin omaansa, vaikka sattuis osaamaankin, eikä ne edes yhtään tykkää, että joku ulkomaalainen tulee sinne. Hitto, jos turisti pyytää täällä apua tai tietä tai mitä vaan, niin suomalainen on suunnilleen valmis kuolemaan sen turistin puolesta. Yritäpä pyytää surkealla espanjalla puoli numeroa isompi kenkä. Öö, nueve y medio? Hahaha. Ja se helvetin mato-Materazzi. En kyllä sano, mitä mieltä siitä olen, vaikka se on yksi harvoja juttuja, joista mulla just nyt on mielipide. Jos italialainen saa valita, voittaako se mieluummin rehellisesti vai vilpillä, se valitsee silti vilpin. Mutta toisaalta taas kaikki Suomessa asuvat italialaiset ovat olleet ihan kivoja.

Niin ja sitä paitsi ulkomaalaisista jotka on ulkomailla hollantilaiset ja belgialaiset on aika kivoja. Ja se Hollanti on kivan vapaa ja suvaitsevainenkin maa. Sellainen vaan tuli mieleen, että onkohan se jo liian vapaa, kun se yksi täti huusi keskellä toria kuin sielua olisi revitty sisuksista, eikä ne poliisitkaan saaneet sitä millään lopettamaan. Sillä oli tosi paha olo.

Nyt kun tarkemmin aattelen, niin täällä Suomessakin on tavallaan ihan pirusti hölmöä porukkaa. Jonkun mielestä edes lapsia ei sais viedä kauppaan ja sellasta. Mä en ehkä taida kovin paljon tykätä ihmisistä.

Iisakki Kiemunki

22.07.2006 / Hämeenlinnan Kaupunkiutiset

